



בש"פ 5378/24 - מלאכי ורסולקר נ' מדינת ישראל

פלילי - חוק העונשין - קשירת קשר

סדר דין פלילי - מעצרים

פלילי - חוק העונשין - עבירות סמים

פלילי - חוק העונשין - פגיעות בסדרי השלטון והמשפט

בבית המשפט העליון בש"פ 5378/24

לפני:
העורר:
כבוד השופט ח' כבוב
מלאכי ורסולקר

המשיבה:
נגד
מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד מיום 24.06.2024 במ"ת 13535-08-22
שניתנה על ידי כבוד השופט ע' מיכליס
תאריך הישיבה: א' בתמוז התשפ"ד (7.7.2024)

בשם העורר:
עו"ד טל ליטן

בשם המשיבה:
עו"ד לינור בן אוליאל

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט ע' מיכליס) במ"ת 13535-08-22 מיום 24.06.2024. בגדרה של ההחלטה נדחתה בקשה לעיון חוזר שהגיש העורר, בה עתר להסרת הפיקוח האלקטרוני המוטל עליו ולהתרת יציאתו לעבודה בבית העסק "פריקאסט בע"מ", שעיסוקו בהבאת עובדים זרים לענף הבניין (להלן: בית העסק).



הרקע לערר והערר

2. עניינו של העורר פורט על-ידי בהרחבה בבש"פ 7787/23 מדינת ישראל נ'חנוכיב (05.11.2023) (להלן: בש"פ 7787/23). בתמצית יזכר, כי נגד העורר ושלושה נוספים הוגש כתב אישום שייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); יבוא סם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים); והפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין (להלן: כתב האישום המקורי).
3. לאחר שהעורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר, בית משפט קמא הורה על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו. מעצרו של העורר ויתר הנאשמים הוארך מעת לעת על-ידי בית משפט זה, כאשר בין היתר, בהחלטה מיום 14.05.2023, נקבע לגבי העורר כי "טרם הגיע השלב שבו ניתן לסבור שנקודת האיזון נוטה לכיוון מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני" (בש"פ 3271/23 מדינת ישראל נ' חנוכיב (14.05.2023)).
4. בהחלטתי מיום 05.11.2023 הוריתי על הארכת מעצרו של העורר, מכוח סעיף 62 לחוק המעצרים, בפעם השלישית, תוך ציינתי "כי ניתן לומר שנקודת האיזון החלה לנוע לעבר זכותם של המשיבים לחירות, ויש מקום לבחון, בעתיד הנראה לעין, את אפשרות שחרורם לחלופת מעצר". בנסיבות אלה, שירות המבחן התבקש לערוך תסקיר לשם בחינת אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר (בש"פ 7787/23, בפסקה 9). בהמשך לאמור, ביום 21.12.2023 הורה בית משפט קמא על כך שהמשך מעצרו של העורר יעשה בפיקוח אלקטרוני ובפיקוחם של מפקחים, כמו גם תחת תנאים מגבילים נוספים.
5. ביום 20.05.2024, הורשעו הנאשמים, על יסוד הודאתם בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון 'פתוח' (להלן: כתב האישום המתוקן). בתוך כך, הורשע העורר בעבירה של סיוע לייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 31 לחוק העונשין בצירוף סעיף 13 לפקודת הסמים. יוער, כי לעת הזו, קבוע מועד לשמיעת טיעונים לעונש ביום 03.12.2024.
6. ביום 29.05.2024 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, בגדרה עתר, להסרת הפיקוח האלקטרוני המוטל עליו וליציאה לעבודה בבית העסק (להלן: הבקשה לעיון חוזר). בין היתר נטען, כי בכתב האישום המתוקן הורשע העורר בעבירות שחומרתן פחותה בהשוואה לאלה שיוחסו לו בכתב האישום המקורי, וכן כי לנאשמים 1-2 בכתב האישום, הותר זה מכבר לצאת לעבודה.
- תסקיר מטעם שירות המבחן, שהוגש בעניין זה, לא בא בהמלצה לאפשר לעורר לצאת לעבודה בבית העסק. בין היתר צוין, כי המעסיקים המוצעים יתקשו לקיים פיקוח הדוק על העורר וכי מסגרת התעסוקה המוצעת טומנת בחובה סכנה, בפרט בשים לב לקשר שכרוך בה עם גורמי חוץ; קשר אשר עמד גם ברקע הרשעתו הקודמת בגינה ריצה מאסר. אשר על כן, הומלץ לאפשר לעורר לצאת לעבודה, אך ורק בכפוף להצגת מסגרת תעסוקתית מוגדרת וברורה.



7. דעתו של המבקש לא נחה והוא הגיש בקשה לעיון חוזר בנדון. ביום 24.06.2024 קיים בית משפט קמא דיון בבקשה האמורה, בתומו הורה על דחיית הבקשה על אתר. הודגש, כי עברו הפלילי המכביד של העורר מאופיין "בדפוסים של הסתרה". כמו כן, נקבע כי הרקע להרשעתו האחרונה "היה ביצירת קשרים עם גורמים שונים בהודו, ולא בכדי ציין שירות המבחן כי נכון להיום יצירת קשרי חוץ בידי המשיב, מעמידה אותו בסיכון". בנסיבות אלה, הגיע בית משפט קמא לכלל מסקנה כי גם לא מתעורר צורך לבחון את המעסיקים המוצעים. בשולי הדברים צוין, כי "יש לאפשר למשיב למצוא מקום עבודה אחר מותאם למצבו שלא יעמיד אותו ואת הסיכון בציבור". בתוך כך נקבע, כי "ככל שהמשיב יבקש לצאת לראיון עבודה או לפגישה לצורך כך, יוכל להגיש בקשה מתאימה והיא תענה בחיוב".

8. מכאן הערר שלפניי, שהוגש ביום 03.07.2024. בעררו שב העורר על עיקר הטענות שהועלו במסגרת הבקשה לעיון חוזר, ובתוך כך עמד גם על נסיבותיו האישיות. זאת ועוד, נטען כי בית משפט קמא שגה שעה שהסתמך אך ורק על תסקיר שירות המבחן, ובחר שלא לחקור בעצמו את המעסיקים המוצעים.

9. בדיון שהתקיים לפניי ביום 07.07.2024 שב וחזר בא כוחו של העורר על עיקר טענותיו אלה. באת כוח המשיבה מצדה, עמדה על כך שלאחר הרשעת העורר - לא עומדת לו עוד חזקת החפות. עוד נטען, כי בקשתו של העורר היא "מרחיקת לכת", בשים לב לעברו הפלילי ולעבירות בהן הורשע, גם בגדרי הליך זה. כן הודגש, כי ממילא בתי המשפט הקלו בתנאי מעצרו של העורר, שעה שאפשרו את שחרורו לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

10. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, נחה דעתי כי דין הערר להידחות, כמפורט להלן.

11. סעיף 52(א) לחוק המעצרים קובע כדלהלן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (ההדגשה הוספה - ח' כ').

לעניין שינוי נסיבות, נקבע זה מכבר כי יש להצביע על "מידע אשר יכול היה להניא את השופט מלתת את החלטתו המקורית, לו היה מודע למידע בשעת נתינתה" (בש"פ 2608/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (02.04.2018)).

12. כפי שציין גם בית משפט קמא בהחלטתו, העורר לא ביסס שינוי נסיבות שיש בו כדי להצדיק עיון מחדש בהחלטה האחרונה שניתנה על אודות תנאי מעצרו. בתוך כך, וכפי שהדגישה באת כוח המשיבה, הרשעתו של העורר, אף אם בעבירה קלה יותר בהשוואה לזו שיוחסה לו בכתב האישום המקורי



-פועלת בעיקר לחובתו, ולא רק לטובתו.

13. אף לגופם של דברים, מסקנתו של בית משפט קמא, שניתנה על יסוד המלצתו של שירות המבחן - בדין יסודה. בנסיבות העניין שפורטו לעיל, לא מצאתי כל פגם גם בכך שבית משפט קמא ראה לנכון שלא לחקור את המעסיקים המוצעים, עניין הנתון ממילא, לשיקול דעתו. זהו הדין, על אף העובדה שנאשמים 1-2 לכתב האישום שוחררו לעבודה. שכן, כאמור לעיל, כלל לא נקבע כי לא ניתן לשחרר את העורר לעבודה, אלא נקבע כי בית העסק דנאינו הולם את המסוכנות הנשקפת ממנו.

14. טרם חתימה יוער, כי בתי המשפט, כולל מותב זה, הלכו כברת דרך לעברו של העורר; אך לא ניתן להוסיף לעשות כן, מבלי שיינתן מענה למסוכנות שכן נשקפת ממנו.

15. הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, ב' בתמוז התשפ"ד (8.7.2024).

ש ו פ ט
